

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

2 mei 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de financiering van het Vlaamse Filmmuseum

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het naleven van de taalwetgeving bij reclameboodschappen op de VRT

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen over een nieuw voetbalcontract

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stand van zaken van de onderhandelingen over een nieuwe beheers-overeenkomst met de VRT

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 2 mei 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.09 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de financiering van het Vlaamse Filmmuseum

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de financiering van het Vlaamse Filmmuseum.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het Vlaams Filmmuseum en -archief werd begin 1988 opgericht door de stad Leuven. Het museum, dat door toenmalig minister-president Geens werd geopend, bezit momenteel ongeveer 18.000 filmrollen, 800 historische filmtoestellen en allerhande didactisch materiaal. Een deel daarvan is permanent tentoongesteld. Vorige jaar waren er bijna 6.000 bezoekers. De stad Leuven stelt momenteel de infrastructuur ter beschikking en betaalt een voltijds personeelslid. De Vlaamse Gemeenschap subsidieert het museum echter jaarlijks met een povere 200.000 frank. Volgens de Leuvense schepenen van Cultuur, de heer El Khadraoui, kan de stad niet langer alleen instaan voor de financiering. De schepenen krijgt mijn volle steun en waardering wanneer hij zegt dat het Vlaamse aspect van het museum moet resulteren in Vlaamse steun, anders dreigt een deel van ons cultureel erfgoed verloren te gaan.

Mijnheer de minister, de stad Leuven gaat de zaak evalueren en afwachten wat de Vlaamse Gemeenschap zal doen. Als de Vlaamse Gemeenschap haar

bijdrage niet optrekt, zal het Filmmuseum wellicht ophouden te bestaan. Een belangrijk deel van het Vlaams filmpatrimonium dreigt verloren te gaan. Welke maatregelen hebt u reeds genomen om dit te voorkomen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, zoals de vraagsteller zei, werd het Vlaams Filmmuseum en -archief opgericht in 1988 door de VZW Vrienden van het Vlaams Filmmuseum en -archief. Aan deze VZW wordt slechts zeer recent, sinds 1996, een beperkte subsidie toegekend, binnen het krediet waarmee ook een aantal andere verenigingen actief op het vlak van de bevordering van de audiovisuele cultuur worden gesubsidieerd. Dan heb ik het bijvoorbeeld over het Pieter Van Hees-initiatief, aan Sofimage, FFI en nog heel wat andere initiatieven die zo worden ondersteund. Eerst bedroeg de betoelaging 100.000 frank. Vanaf vorig jaar hebben we die opgetrokken met 100 percent, wat betekent dat de toelage 200.000 frank is geworden. Ik ben me ervan bewust dat het hier niet gaat om gigantische bedragen.

Het lijkt me interessant om de situatie van het Vlaams Filmmuseum en -archief te bekijken in een ruimere context. Met het Koninklijk Belgisch Filmarchief beschikt België over een instelling met wereldfaam. Het archief is een wetenschappelijke instelling, die instaat voor het behoud en de restauratie van filmkopieën. Het wordt courant geraadpleegd door onderzoekers en vooral ook door studenten uit Vlaamse en andere filmscholen, maar ook door het buitenland. Het Koninklijk Belgisch Filmarchief is lid van de Fédération Internationale des Archives de Film en van de Europese Vereniging van Filmarchieven, wat internationaal leenverkeer mogelijk maakt. Dit instituut maakt dus deel uit van een zeer breed netwerk van filmarchieven.

Van Mechelen

Het archief bevat op dit ogenblik 50.000 filmtitels, 100.000 kopieën, een bibliotheek met 1.800 tijdschrifttitels, meer dan 35.000 boekvolumes, het equivalent van 1,5 miljoen bladzijden aan persknipsels en 1 miljoen foto's. We hebben het hier dus over een zeer vermaard instituut. Aan het Koninklijk Belgisch Filmarchief zijn ook nog een aantal VZW's verbonden. Dan denk ik aan het Filmmuseum, dat de dagelijkse filmvertoningen verzorgt. Ik denk ook aan de Vlaamse Dienst voor Filmcultuur, die zich in tegenstelling tot de beide vorige VZW's, uitsluitend tot de Vlamingen richt. Deze dienst verzorgt allerhande vormende activiteiten, zoals filmmatinées voor de jeugd, Nederlandstalige cursussen in het Filmmuseum, en het geven van programma-advies aan filmclubs in Vlaanderen. Hij wordt erkend en gesubsidieerd als een vereniging actief op het vlak van de bevordering van de audiovisuele cultuur. In 2000 bedroeg de subsidie voor deze VZW 400.000 frank. Er bestaat dus wel wat op dit terrein.

Het Koninklijk Belgisch Filmarchief wordt door de federale overheid gesubsidieerd ter waarde van een bedrag van ongeveer 60 miljoen frank. De instelling schat de behoeften veel hoger in. Dat debat werd recent gevoerd in de media. Zoals u weet, is er ook sprake van een aantal problemen : denken we maar aan de kredieten van de Nationale Loterij. Dit moet echter vanzelfsprekend worden geregeld op het federale niveau.

Het Koninklijk Belgisch Filmarchief sluit met diverse instellingen overeenkomsten af voor de vertoning van filmkopieën, ook in Vlaanderen. Het archief heeft echter geen overeenkomst met het Vlaams Filmmuseum en -archief van Leuven, maar wel met het Centrum voor Beeldcultuur in Antwerpen en met Filmplateau in Gent. Het Koninklijk Belgisch Filmarchief werkt via de Vlaamse Dienst voor Filmcultuur ook nauw samen met het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen te Gent, waarvoor het de programmatie 'Het geheugen van de film' verzorgt.

Een aantal door de Vlaamse Gemeenschap erkende filmverenigingen – de belangrijkste zijn Argos, het Centrum voor Beeldcultuur, de Katholieke Filmliga en het BAC – beheren een voor het publiek toegankelijk documentatiecentrum. Het Vlaams Filmmuseum en -archief beheert vandaag 6.300 filmtitels en meer dan 3.000 boeken, tijdschriften en scenario's, en heeft documentatie over ongeveer 9.000 films. Het beheert eveneens een collectie van meer dan 800 oude en antiquarische

filmtoestellen, waarvan een aantal permanent worden tentoongesteld. In 2000 werd de bibliotheek annex videotheek 148 keer geconsulteerd. 65 groepen kregen een museumrondleiding, meestal gevolgd door een filmvoorstelling. Bijna 6.000 bezoekers namen deel aan een of andere activiteit.

Samen met de Katholieke Filmliga organiseert het Vlaams Filmmuseum en -archief de uitreiking van de Fonskes, waarbij personen worden gehuldigd die zich specifiek op het vlak van de Vlaamse film zeer verdienstelijk hebben gemaakt.

Het Filmmuseum en -archief drijft al jaren op een uitermate grote inzet van vrijwilligers en levert ongetwijfeld zeer waardevol werk. Gezien de kwaliteit en de vermaardheid van het Koninklijk Belgisch Filmarchief werd in de jaren negentig geen prioriteit gegeven aan de museum- en archieffunctie, maar werden wel verenigingen ondersteund die diverse activiteiten verrichten. Ik vermeldde daar net reeds enkele van de verenigingen. Het Vlaams Filmmuseum en -archief is een zeer verdienstelijk, maar veeleer regionaal archief, waarvoor samenwerking met het Koninklijk Belgisch Filmarchief aangewezen lijkt. Een dergelijke samenwerking blijkt evenwel nog steeds niet mogelijk. Dit heeft blijkbaar te maken met personele redenen.

De archivering en digitalisering van films, video's en documentatie wordt een van de uitdagingen van de toekomst. Op dit ogenblik is daartoe niet voorzien in financiële mogelijkheden. Maar in het kader van bijvoorbeeld het digitaliseren van het VRT-archief wordt onderzocht in welke mate dit toch mogelijk zou zijn via een systeem van Publiek Private Sponsoring (PPS). De privé-sector zou mogelijk geïnteresseerd zijn indien hij een deel van die archieven kan commercialiseren. De laatste jaren hebben zowel mijn voorganger als ikzelf budgettair de nadruk gelegd op de ondersteuning van de filmproductie. Daardoor werd de ondersteuning van initiatieven inzake archivering en het bevorderen van het filmwezen op zich veeleer in de marge behandeld. .

Sinds Antwerpen '93 werd beoogd om het Centrum voor Beeldcultuur een grotere en – vooral in Vlaanderen – omvattende rol te laten spelen. Budgettaire beperkingen en de norm dat slechts een derde van de werking kon worden betoelaagd – dixit de Inspectie van Financiën – werkten remmend op dit streven. Daarom wordt op dit ogenblik onderzocht in welke mate we een decretale onderbouw moeten creëren om meer middelen beschikbaar te kunnen stellen voor dit soort initiatieven.

Van Mechelen

Tijdens Antwerpen '93 zorgde de Vlaamse overheid in het ICC voor een filmzaal voor 80 personen. In 1999 trok zij 10 miljoen frank uit voor de technische infrastructuur van een pand dat door de provincie wordt opgeknapt en ter beschikking gesteld. Dit gebouw wordt thans opgetrokken naast het huidige Muhka. Het Centrum voor Beeldcultuur heeft wel een overeenkomst met het Koninklijk Belgisch Filmarchief voor de vertoning van zijn filmkopieën. Het lijkt me aangewezen dat wordt onderzocht op welke wijze de archivering, de vertoning en de museale functie in Vlaanderen het best wordt geregeld.

In ben er uiteraard voorstander van om in dit bonte landschap van initiatieven een zekere stroomlijning, een coördinatie en een taakafpraak na te streven. In het kader van deze doelstelling wordt onder meer onderzocht in welke mate het nieuwe gebouw dat wordt opgetrokken voor het Centrum voor Beeldcultuur in Antwerpen daarin eventueel een leidende functie zou kunnen vervullen, waarna taakafspraken kunnen worden gemaakt met andere initiatieven die reeds vele decennia bestaan. Het spreekt vanzelf dat daarbij aan netwerking moet worden gedaan zodat alle beschikbare films en informatiebronnen ten volle kunnen worden benut.

Op korte termijn zie ik voor het Vlaams Filmmuseum en -archief wel de mogelijkheid om de begroting nogmaals te verhogen. Als ik inderdaad zou beslissen de begroting nogmaals met 100 percent te verhogen, dan halen we nog maar 400.000 frank. Op die manier zullen we niet tot een permanente structuur komen.

We willen een inventaris opmaken van alle initiatieven. Ik verwijs in dit verband naar het gesprek dat we eind vorig jaar hebben gevoerd met de administratie Media. U mag niet uit het oog verliezen dat het hier nog grotendeels om een traditioneel verzuilde sector gaat met bijvoorbeeld de Socialistische Filmliga, de Katholieke Filmliga en noem maar op. Ze hebben elk natuurlijk hun eigen historische verdiensten. De vraag is of en hoe we dit alles kunnen coördineren, of en wie we als initiatiefnemer kunnen aanduiden, om tot een meer structurele financiering te komen. Daarvoor moeten we uiteraard een nieuw decretaal kader creëren waarin bijvoorbeeld wordt voorzien in beheersovereenkomsten. Naar verluidt hebben een aantal parlementsleden in dit verband reeds stappen gezet om dienaangaande een voorstel van decreet uit te werken. Dit zal dan aan de commissie

worden voorgelegd en het voorwerp kunnen uitmaken van een discussie over een meer gestructureerde aanpak van filmarchivering en -documentatie, maar vooral van de terbeschikkingstelling van deze informatie aan de studenten van onze filmscholen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik wil er toch bij u op aandringen om in het mate van het mogelijke aan het Vlaamse Filmmuseum de nodige financiële steun te verlenen zodat dit museum niet verloren gaat, maar daarentegen kan uitgroeien tot een volwaardig filmmuseum.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het naleven van de taalwetgeving bij reclameboodschappen op de VRT

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het naleven van de taalwetgeving bij reclameboodschappen op de VRT.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is mij – en met mij vele anderen – in de voorbije maanden opgevallen hoe tijdens radio-uitzendingen op de VRT reclamespots worden uitgezonden die nog nauwelijks één woord Nederlands bevatten. Het gaat daarbij vooral – maar niet uitsluitend – om reclamespots in opdracht van bedrijven uit de communicatie- en informatiesector. Een recent voorbeeld is de reclamespot van de Fortis Bank die helemaal in het Engels wordt uitgezonden.

Ik weet wel dat het gebruik van een vreemde taal voor de mensen die in die sector actief zijn, meestal geen probleem vormt. Toch is er nog een grote categorie van luisteraars voor wie dergelijke boodschappen niet te begrijpen zijn, precies omdat ze in het Engels worden uitgezonden. Ik heb het niet al-

Van Nieuwenhuysen

leen over oudere mensen, ik denk dat ze in alle leeftijdsgroepen terug te vinden zijn.

Of het voor een bedrijf interessant is om een dergelijk taalgebruik te hanteren, laat ik in het midden. Dit is een commerciële aangelegenheid waarover ik me niet uitspreek. Uit de reacties die ik heb opgevangen, blijkt echter dat dit wel eens contra-productief zou kunnen werken.

Voor de VRT die deze spots uitzendt, rijst wel de vraag of hij, als openbare omroep – u lijkt de term staatszender niet op prijs te stellen – in deze aangelegenheid niet gehouden is aan de naleving van de taalwetgeving. Ik wens u daarom te vragen wie deze reclameboodschappen op hun uitzendbaarheid beoordeelt, vooral met het oog op de naleving van de taalwetgeving, een wetgeving die toch van openbare orde is. Bent u het ermee eens dat reclameboodschappen, die door een openbare omroep worden uitgezonden, aan de taalwetgeving dienen te beantwoorden ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : De staatsomroep bestaat inderdaad niet. Dat is ook de reden waarom de schriftelijke vraag niet werd beantwoord. We zijn het aan onszelf verplicht om in deze commissie de naam VRT correct te gebruiken. De oud-strijders onder ons zullen het zich herinneren : de debatten over de naamswijziging waren hectisch. We hebben de vooringenomenheid van het huis zelf met betrekking tot de wijziging van BRT, via BRTN, in VRT moeten wegnemen. We praten nu over de Vlaamse Radio- en Televisie-omroep, een naam die iedereen nu evident vindt. Ik was een van de gelukkigen die mocht meewerken aan de naamswijziging. Toevallig zag ik deze middag op de televisie mozaïek nog een blokje 'BRT' staan. De Brusselse kabelmaatschappijen weten blijkbaar nog steeds niet dat onze openbare omroep reeds lang een nieuwe naam draagt. Misschien kunt u daar eens een vraag over stellen in een ander forum, want dat valt niet onder mijn bevoegdheid.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap is het Vlaams Commissariaat voor de Media bevoegd om toezicht te houden op de naleving van de mediaregeling, met inbegrip van de voorschriften inzake reclame, sponsoring en telewinkelen op radio en televisie. Het Vlaams Commissariaat voor de Media is een instelling met rechtspersoonlijkheid dat volledig autonoom zijn beslissingen neemt.

Klachten worden per aangetekend schrijven gericht aan de voorzitter van het VCM en dit op volgend adres : Koning Albert I-laan 7, 1210 Brussel. Ik kan alvast mededelen dat in de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, geen bepalingen zijn opgenomen met betrekking tot het taalgebruik in reclameboodschappen. Navraag bij de VZW Raad voor de Reclame heeft uitgewezen dat, ook wat de algemene reclamereglementering betreft, geen taalvoorwaarden worden opgelegd. Zoals de vraagsteller het zelf heeft verwoord, komt het aan de adverteerder toe om te oordelen in hoeverre het taalgebruik commercieel interessant is.

Op dit ogenblik wordt druk gedebatteerd over kwaliteit en kwantiteit op de openbare omroep, ik wil het debat vooral op de kwaliteit toespitsen. Als we het hebben over kwaliteit, dan hebben we het over kwaliteit in taalgebruik, in beeldopname, in programmering, enzovoort. We hebben het dus mijns inziens ook over de kwaliteit in reclame door een openbare omroep. Wat mij betreft, lijkt het billijk dat ook dit een aandachtspunt is, maar dit moet dan wel binnen de gangbare spelregels door die openbare omroep getoetst kunnen worden. Ik ben dan ook bereid dit in het brede kwaliteitsdebat als aandachtspunt op te nemen, met dien verstande dat de beoordeling ervan aan de openbare omroep toekomt.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De term staatszender in mijn schriftelijke vraag had wel degelijk een bepaalde connotatie. U hebt die blijkbaar begrepen.

Het is spijtig dat er voor reclame geen bepalingen bestaan inzake taalgebruik. Naast het gebruik van vreemde talen, wordt er ook steeds minder aandacht besteed aan correct Nederlands. Dat is een spijtige evolutie. Over de strikt wettelijke kwestie of een openbare omroep de taalwetgeving overtreedt wanneer anderstalige reclameboodschappen worden uitgezonden, hebt u geen duidelijkheid kunnen brengen. We zullen het door middel van een klacht bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht moeten uitzoeken.

Minister Dirk Van Mechelen : Dat is inderdaad het geëigende instrument.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen over een nieuw voetbalcontract

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen over een nieuw voetbalcontract.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, traditiegetrouw komt bij de evaluatie van de beheersovereenkomst met de VRT ook ter sprake in hoeverre sportevenementen aan bod komen. Het gaat dan niet alleen over voetbal en wielrennen, maar ook over andere sporten. We hebben begrip voor het feit dat de eerste beheersovereenkomst werd afgesloten op een moment dat de openbare omroep het niet gemakkelijk had. Daardoor bestond immers de neiging de nadruk te leggen op kijkcijfernormen. Kwalitatieve doelstellingen werden wat uitgesteld tot een later stadium. Ik hoop dat dit aan bod zal komen bij de bespreking van de volgende beheersovereenkomst.

Mijnheer de minister, we hebben gelezen dat u de sport zeer genegen bent. U zegt echter ook dat de VRT moet werken volgens een aantal normen en met een bepaald budget. De sportdienst maakt bovendien deel uit van de nieuwsdienst. Inzake redactionele onafhankelijkheid moet daar rekening mee worden gehouden.

Het voetbalcontract loopt volgend jaar af. Uit recente persberichten bleek dat de voetbalbond bij de eerste verkennende gesprekken probeerde te achterhalen hoe dat contract maximaal verzilverd kan worden. Ik kan hen geen ongelijk geven. Het voetbal is sterk opgesplitst in Champions League, gewone competitie, rechtstreekse uitzendingen, bekerwedstrijden, enzovoort. Ik heb er geen moeite mee dat men probeert om daar in schijfjes het maximum uit te halen. Wat me echter verwondert is dat de VRT, althans volgens de berichten, net zoals bij het wielrennen, de drijvende kracht is achter het opdrijven van de prijs van het contract. Tot voor enkele weken was men blijkbaar bijzonder ac-

tief bezig de prijs ten aanzien van de commerciële omroepen de hoogte in te jagen. Na enkele verklaringen van deze voormiddag en van de jongste week, is dat misschien wel anders.

De voetbalfederaties stellen vast dat de VRT voor het ene type van sport betaald moet worden, terwijl de omroep zelf betaalt om een aantal andere sporten te mogen uitzenden. Alle politieke partijen zijn er blijkbaar van overtuigd dat kleinere sporttakken ondergewaardeerd worden. Bovendien zijn het vooral de niet-gesplitste sportfederaties, voetbal en wielrennen, die in feite via exclusiviteitscontracten een verdoken Vlaamse subsidie krijgen. De contracten worden immers voor een stuk door de openbare omroep betaald. Eigenlijk is dat belastinggeld. Dat is een pijnlijke situatie. Een ander pijnlijk voorbeeld is dat de atletiekfederatie keihard heeft moeten lobbyen bij de eigen openbare omroep voor een live-uitzending van het wereldkampioenschap veldlopen in Oostende. Dat tart alle verbeelding. Een wereldkampioenschap is ten slotte een mondiaal evenement.

Naar aanleiding van de verkennende gesprekken, en aangezien het decreet op de vrije nieuwsgaring ten volle zal meespelen, hopelijk ook om de prijzen te drukken, wil ik u de volgende vragen stellen. Mag de VRT als openbare omroep die hoofdzakelijk wordt gefinancierd met belastinggeld, de prijs van het voetbalcontract opdrijven teneinde het binnen te rijden ? Als de VRT het voetbalcontract kan afsluiten, bent u dan niet van oordeel dat de belastingbetaler in feite twee- of driemaal betaalt ? Een eerste keer betaalt hij omdat het kijk- en luistergeld niet is afgeschaft, een tweede keer omdat de VRT de televisierechten met belastinggeld betaalt, en een derde keer omdat alle veiligheidsmaatregelen voor het voetbal ook met belastinggeld worden betaald.

Een meer fundamentele vraag is of u vindt dat alle sportfederaties op een gelijke manier moeten worden behandeld door de openbare omroep. Bepaalde sportfederaties ontvangen veel overheidsgeld door de verkoop van de uitzendrechten van hun wedstrijden, terwijl andere sportfederaties, zoals die van zeilen, paardrijden en atletiek, hun toch al ontoereikende overheids subsidies moeten gebruiken om de VRT te betalen voor het uitzenden van hun wedstrijden, in de hoop op die manier sponsors aan te trekken om hun karige subsidies aan te vullen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, vooraf wil ik het volgende citeren uit het protocol betreffende het publiekeomroepstelsel in de lidstaten van de Europese Gemeenschap, de achtergrond waartegen ook onze Vlaamse Radio- en Televisieomroep functioneert : 'De hoge verdragsluitende partijen, van oordeel dat het publiekeomroepstelsel in de lidstaten rechtstreeks verband houdt met de democratische, sociale en culturele behoeften van iedere samenleving en met de noodzaak pluralisme in de media te behouden, hebben overeenstemming bereikt over de volgende interpretatieve bepalingen, die aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap worden gehecht : De bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om te voorzien in de financiering van de publieke omroep, voorzover deze financiering wordt verleend aan omroeporganisaties voor het vervullen van de publieke opdracht zoals toegekend, bepaald en georganiseerd door iedere lidstaat, en voorzover deze financiering de voorwaarden inzake het handelsverkeer en de mededingingsvoorwaarden in de Gemeenschap niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijke belang zou worden geschaad, waarbij rekening wordt gehouden met de verwezenlijking van de opdracht van deze publieke dienst.' Dat zijn de gangbare spelregels.

Het Vlaams Parlement heeft in het recente verleden met de goedkeuring van het minidecreet unaniem geopteerd voor een zeer ruime opdracht voor de Vlaamse openbare omroep. Ik herinner aan het boeiende debat over dit decreet. We hebben toen zeer lang gepraat over en gewerkt aan het uitschrijven van een voldoende gedetailleerde opdracht voor de openbare omroep. Dat is volledig conform het protocol bij het Europees Verdrag.

Onze openbare omroep wordt zoals bijna alle omroepen in Europa, gefinancierd door middel van een gemengd stelsel, bestaande uit enerzijds een dotatie van openbare middelen, en anderzijds privé-middelen, bij de VRT hoofdzakelijk verworven door radioreclame, en voor een klein deel door tv-sponsoring. In de huidige beheersovereenkomst met de VRT zijn geen extra fondsen ingeschreven voor uitzonderlijke grote evenementen.

Tijdens de vorige regeerperiode zijn we met een aantal parlementsleden gaan praten met de heer De Graeve over de uitzendrechten van de Olympische Spelen. De heer De Graeve beloofde ons met de extra middelen die de VRT de voorbije jaren heeft kunnen beuren, een extra inspanning te doen

om de rechten van de Olympische Spelen te verwerven. Hij is die belofte ook nagekomen. Hij heeft ons toen gezegd dat dit gebeurt met middelen die vrijkwamen door enerzijds de herstructurering en anderzijds meer inkomsten uit de reclame.

Goed management en de volledige autonomie inzake programmering hebben de dotatie dus in functie van de kijker en luisteraar een grotere meerwaarde gegeven. Het management en de raad van bestuur waken uiteindelijk over de programmatie. De politieke wereld wordt hier niet meer bij betrokken.

Over het opdrijven van de prijs voor het voetbalcontract heb ik nog geen signalen ontvangen. Afgelopen zaterdag heb ik daarover aan de gedelegeerd bestuurder een vraag gesteld. Hij kon me enkel antwoorden dat de eerste vergadering met de voetbalbond informeel was. Er is niet gepraat over bedragen.

Mijnheer Decaluwe, ik wil u er ook aan herinneren dat heel de heibel rond het voetbalcontract heeft geleid tot het debat over het mini- en maxidecreet. U vraagt nu of de VRT het voetbalcontract terug wil. Het mislopen van het eerste contract toonde net aan dat het management had gefaald. Dit werd niet alleen gesteld door de woordvoerder van uw partij maar ook door die van andere partijen. Voor het volgende voetbalcontract heeft de VRT niet meegeboden. Tot nu toe heeft de openbare zender enkel geparticipeerd aan een informele vergadering met de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

U vraagt of de belastingbetaler geen twee keer betaalt voor voetbalwedstrijden op de VRT. Mijnheer Decaluwe, u slaat mij met verstomming. In die optiek betaalt de kijker immers twee keer voor alles wat de VRT aankoopt en uitzendt. Dat geldt zowel voor film, drama, documentaires als ontspanning. Ik kan deze redenering niet volgen. Ook uw fractie heeft er steeds voor geijverd om maximale kansen te bieden aan een slagvaardige openbare omroep, die door zijn programmatie zou trachten een zo breed mogelijk publiek te bereiken. Hij heeft als doelstelling alle Vlamingen te bereiken, met uitzondering van de tv-verslaafden. Deze groep is niet opgenomen in de categorie van de performantie-maatstaven.

Ik distantieer me van de stelling dat er op directe wijze overheidsgeld via de VRT wordt versast naar de voetbalbond. Als de VRT sportuitzendingen verwerft, gebeurt dat meestal dankzij de meeropbrengst die hij kan realiseren door ofwel een inter-

Van Mechelen

ne herstructurering, ofwel meer inkomsten uit reclame.

Toen eind vorig jaar de debatten over het openbreken van het voetbalcontract werden aangekondigd, heb ik me erover uitgesproken dat een aantal manifestaties op een open net worden uitgezonden. Daarop heb ik een aantal giftige reacties gekregen van de vertegenwoordigers van de betaaltelevisie en van de profclubs. Ik heb toen duidelijk gezegd dat als voetbalverslaggeving niet meer op een open net kan worden uitgezonden, men opnieuw een debat zou voeren over wie nu uiteindelijk moet opdraaien voor de maatschappelijke kost van het hele evenement. Mijnheer Decaluwe, u hebt zelf de veiligheidsmaatregelen aangehaald. Er zijn er nog andere. Men moet een gezond evenwicht tot stand brengen tussen de voetbalbond en het beleid.

De dreiging dat men zal starten met een eigen sportzender maakt weinig indruk op mij. Men heeft gesprekken gevoerd met de Franse Gemeenschap en nadien ook met mij. In het artikel daarover staat letterlijk dat ik daarover weinig enthousiast was. We moeten trachten een brede sportverslaggeving op een open net mogelijk te maken. Het staat de voetbalbond altijd vrij om een eigen sportzender op te richten. Dit zal echter gebeuren binnen de gangbare spelregels, zonder enige bevoordeling.

We hebben al verscheidene malen een debat gehouden over de brede sportverslaggeving. Ook de heer Denys pleit voor een ruim aanbod. Men heeft het daarover binnen de Vlaamse regering al gehad met minister Sauwens. Er zijn ook al contacten geweest met het VRT-management. De vraag was hoe we de minder populaire sporten aan bod kunnen laten komen. De openbare omroep beschikt over de exacte tabellen van de kijkcijfers voor bepaalde evenementen. Na voetbal en wielrennen komt men in een enorm gat terecht. Zelfs basket scoort niet goed. Dat verwonderde me omdat basketbal toch succes heeft op andere zenders.

We moeten nagaan hoe we de brede sportverslaggeving kunnen steunen. Wat de regionale televisie in mijn streek betreft, is er een complementaire visie ontwikkeld door op maandagavond verslag uit te brengen van een aantal sporten die bij ons zeer populair zijn, zoals bijvoorbeeld korfbal. Dat is een typisch Antwerpse sport die men op maandag op ATV kan zien. Ik neem aan dat korfbal, in tegenstelling tot het vinken zetten, in West-Vlaanderen niet erg succesvol is.

Ik heb aan het management voorgesteld om eventueel overleg te plegen met de regionale zenders om zo te streven naar complementariteit. Dit soort sportverslaggeving zou versterkend kunnen werken voor de regionale omroepen. De meest dynamische zorgen al voor deze verslaggeving.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen het debat ten gronde mogelijk kunnen aangaan als de beheersovereenkomst met de VRT hier wordt voorgelegd.

Net als u ben ik evenmin onder de indruk van de dreiging dat de voetbalbond of de Profliga met een eigen zender zou starten, al dan niet met de medewerking van een aantal clubs. Ik ben trouwens ook niet onder de indruk van de voetbalbond in zijn geheel.

Ik weet echter hoe gevaarlijk informele vergaderingen zijn. Volgens sommigen heeft men het al over bedragen van een kwart miljard frank gehad. Dat zal men natuurlijk nergens bevestigen. Het gaat uiteindelijk toch om geld van de belastingbetaler. We moeten er dan ook op toezien dat dit geld goed wordt besteed.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stand van zaken van de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stand van zaken van de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u maakt op dit moment geen gemakkelijke tijden door, zeker als ik afga op wat er in de pers verschijnt. Naar aanleiding van een aantal vragen heb ik u al eens de titel gegeven 'secretaris van de heer Van Thillo'. Nadien heb ik dat rechtgezet en u een nieuwe gegeven, namelijk 'kabinetschef van de

Decaluwe

heer De Graeve'. Na de laatste stand van zaken moet ik daar echter op terugkomen en u opnieuw de eerste titel toekennen.

Ik heb de indruk dat u momenteel onder curatele wordt geplaatst. Net zoals premier Verhofstadt aan minister Durant het spoordossier heeft ontnomen, heeft minister-president Dewael u het dossier over de openbare omroep afgepakt. U leidt de dans niet meer. U wordt geleid. Ik denk bovendien dat u naar iets wordt geleid dat u niet wenst.

Na lezing van het artikel in Knack dacht ik dat de beheersovereenkomst met de openbare omroep zou worden opgebroken. Er zou zelfs een nieuwe overeenkomst ingaan vanaf 1 januari 2001. Intussen is het al mei. Alles wijst erop dat het huidige akkoord wordt nageleefd en dat het nieuwe zal starten op 1 januari 2002. Het zag er goed uit, omdat er meer overheidsmiddelen zouden komen. Er zouden zelfs extra middelen komen voor eigen producties, waarvan een bepaald percentage naar de Vlaamse filmsector zou gaan. Er zou ook een eerste stap worden gezet in het reclamearm maken van de VRT. Ik heb de indruk dat alles dus goed zat. De raad van bestuur keurde alles goed en als we de berichtgeving mogen geloven, ging u daar ook mee akkoord, mijnheer de minister.

Ik heb hier al meer dan een keer gezegd dat er op liberaal topniveau bijeenkomsten zijn, waarop premier Verhofstadt, de minister-president, de kabinetschef, de partijvoorzitter en de heer Van Thillo aanwezig zijn. Op die vergaderingen neemt men het medialandschap en bepaalde mediadossiers onder de loep en stuurt men bij waar nodig. Een aantal artikels bevestigt dat. De meest krasse uitspraak was die van de minister-president over het radiodossier. Ik zal het daar misschien op een ander ogenblik even over hebben. Als we lezen dat tijdens die bijeenkomsten wordt gesproken over de verschillende kandidaturen voor de radiolicenties, dan denk ik dat we ons opnieuw in de situatie van de jaren zeventig bevinden. In die tijd schreeuwde men moord en brand over Poupehan. Dit is het Poupehan van de mediasector : een aantal liberale excellenties die niets met de mediapolitiek en niets met het Vlaams niveau te maken hebben, bepalen wat er zal gebeuren in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, lobbyen loont. Wat we vandaag lezen werd al door een aantal mensen van de VRT bevestigd. Als we het voorstel bekijken dat vrijdag aan de regering zal worden voorgelegd, dan spreken we hier niet over een inkrimpscenario,

maar over een wurgscenario. De VRT zal een schop krijgen, waardoor de goede start en de kruissnelheid van de omroep teniet zullen worden gedaan. Als wat in de berichtgeving verschijnt juist is, dan blijkt dat het lobbywerk van een aantal mensen loont en resulteert in drie miljard frank minder voor de VRT dan oorspronkelijk was overeengekomen voor de periode 2002-2007.

Er zou 4 percent vervallen, alleen is het nog niet zeker dat het hier om 4 percent van de basisdotatie gaat of over 4 percent van het personeel. In het ene geval gaat het over 1,5 miljard frank, in het andere over 500 à 600 miljoen frank. Reclame en sponsoring zijn geplafonneerd op 2,2 miljard frank. Dat is op zich niet zo slecht, maar dat betekent opnieuw een half miljard frank minder. Als het geld voor de eigen producties en voor de Vlaamse filmsector, namelijk 250 miljoen frank per jaar, zou wegvallen, dan heeft het lobbywerk 2 à 3 miljard frank gekost. Lobbywerk loont in dit land dus nog steeds voor mensen van een bepaalde kaste.

Over de beheersovereenkomst van de VRT is reeds veel geschreven, maar het is toch belangrijk dat we duidelijk weten wat men concreet wenst. Ik heb niets tegen het reclamearm maken, maar er is een studie besteld om na te gaan wat de invloed van het reclamearm maken van de openbare omroep is op de andere media-actoren en waar men eventueel moet bijsturen om de slagkracht van de openbare omroep niet te ondermijnen. Ik weet niet of die studie al klaar is, maar dat men die op informele vergaderingen zomaar naast zich neerlegt roept toch enkele vragen op. Waarvoor dient die studie dan ? Ik heb de indruk dat ze totaal niet meetelt en dat men het medialandschap overlaat aan de groep rond de heer Van Thillo.

Mijnheer de minister, ik heb in verband met deze problematiek drie vragen. Wanneer zullen de onderhandelingen over het ontwerp van beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT achter de rug zijn ? Wanneer zal het ontwerp in het Vlaams Parlement worden besproken ? We kunnen dan over een aantal gevoelige kwesties discussiëren, zonder dat u er rekening mee moet houden. Wat zijn de financiële gevolgen van de nieuwe beheersovereenkomst voor de mediabegroting ? De laatste vraag is de belangrijkste.

Ik had de indruk dat alles in orde was voor de begroting van 2002, maar als ik de berichten van vandaag lees, dan vraag ik me af binnen welk financieel kader men die besprekingen en de overeenkomst met de VRT zal plaatsen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik deel de analyse en de intenties van de heer Decaluwe niet, maar ik ben blij dat hij de kwestie ter sprake brengt.

De jongste weken of zelfs maanden verschijnen er artikels en worden er zaken besproken die een beetje zorgwekkend kunnen zijn. Wat mij sinds enkele weken zorgen baart, is dat de discussie over de beheersovereenkomst zou uitdraaien op een discussie over concurrentiepositie en -vervalsing. Ik denk dat we ons daartegen moeten wapenen. Ik neem aan dat vanuit een commerciële, liberale en economische visie, dingen als efficiëntie en marktgevoeligheid kunnen worden gestimuleerd. Dat heeft trouwens het succes van de VRT van de jongste jaren bepaald. We moeten er echter over waken dat de opdracht en de positie van de VRT hierdoor niet in het gedrang komen. De VRT is geen speler tussen de andere spelers. De VRT is een openbare omroep met een overheidsopdracht ten aanzien van de gemeenschap. Die opdracht moet zo goed mogelijk worden vervuld. We moeten de VRT niet in functie van de concurrentie beoordelen, maar wel in functie van de gemeenschapsopdracht. Uit Europese studies blijkt dat een goed draaiende openbare omroep het ontstaan van de commerciële omroepen bepaalt. Ik denk dat we dat moeten bewaken.

Ik heb alle sympathie voor de VTM en de andere commerciële omroepen. Ik heb er lang genoeg voor gewerkt om te weten dat ze met zeer veel gedrevenheid het beste willen brengen, en ik vind het logisch dat ze hun zaak bepleiten. Die commerciële logica mag echter niet de onze worden. Wij hebben andere criteria in de verf te zetten. Ik meen dat een openbare omroep als de VRT een noodzaak is, terwijl commerciële omroepen welkom zijn. Commerciële omroepen hebben een andere positie.

In het boekje 'Vooruitzien' van minister-president Dewael vond ik een mooie paragraaf : 'De media zijn verwickeld in een uitermate scherpe concurrentiestrijd om kijkers, luisteraars, lezers en advertenties. TV-programma's, magazines en kranten zijn producten geworden. Soms moeten finaal alle argumenten wijken voor het verkoopargument, gedictieerd door de commercie.' De minister-president uitte zijn bezorgdheid. Welnu, ik meen dat een sterke openbare omroep de beste garantie is om te vermijden dat we in dat straatje belanden. Hou dus

alstublieft het debat over de VRT buiten het concurrentiedebat.

We moeten toch erkennen dat de VRT de voorbije jaren een geweldige dynamiek heeft ontwikkeld, dankzij de herstructurering, dankzij de aanpak van het management en de programmamakers, dankzij het grote aandeel van de dotatie en het beperkte aandeel van de reclame-inkomsten. We mogen die dynamiek niet beknotten. We moeten ze minstens bestendigen. De huidige inkomsten, zowel via de dotatie als via reclame, zijn een minimum om deze taak verder goed te kunnen uitbouwen. We moeten deze dynamiek stimuleren. Dat veronderstelt dat de verhouding tussen dotatie en reclame-inkomsten redelijk blijft. Dat blijkt ook uit de internationale studies. Deze verhouding schommelt bij de goed functionerende openbare omroepen rond respectievelijk 75 en 25 percent. Wanneer die reclame-inkomsten te hoog oplopen wordt men er immers afhankelijk van. Dat is het laatste dat we willen. Laat deze inkomsten de opdracht van de omroep ondersteunen. Zo zal hij leidinggevend kunnen blijven.

Het is goed dat men extra opdrachten formuleert. De voorbije weken had men het onder meer over extra fictie op Ketnet en over een aantal frequenties op Canvas waar inhoudelijke aspecten – onder meer op het vlak van lifestyle, sport, of de parlementaire activiteiten – vorm kunnen krijgen. Een lichte verhoging van de dotatie – in dat verband heeft men het bedrag van 250 miljoen frank laten vallen – lijkt me daar zeer geschikt voor. Dit betekent niet dat we een blanco cheque geven aan de VRT. Deze omroep heeft uiteraard zeer belangrijke verantwoordelijkheden. Ik som ze niet allemaal op. Vele zijn verwoord in het decreet. Wel wil ik even ingaan op drie ervan.

Ten eerste is er de verantwoordelijkheid voor het verminderen van de reclamedruk. Zoals u weet is het ervaren van reclamedruk nog iets anders dan de grootte van de enveloppe. Men heeft terzake zeer goede voorstellen geformuleerd. Er is bijvoorbeeld het verminderen van de reclamedruk op Radio 1, waar de druk als het zwaarst wordt ervaren. Ik heb begrepen dat de minister die redenering volledig volgt. Het is goed dat men zo het kijken en luistercomfort vergroot. Het is belangrijk dat de mensen een aanbod zonder reclame hebben. Ten tweede is er de verantwoordelijkheid voor de programmatie, zonder dat we die moeten opleggen. De heer Decaluwe gaf hier reeds enkele voorbeelden van. Ten derde is er de verantwoordelijkheid wat onafhankelijkheid betreft. Ik breng dit ter sprake omdat er regelmatig indianenverhalen opduiken

Vermeulen

over kruisbestuivingen, waarbij de vraag rijst of bepaalde groepen niet te veel samenhangen. Volgens mij kan voor elk voorbeeld terzake een tegenvoorbeeld worden gegeven. Ik til daar dus niet al te zwaar aan. Toch vind ik het de verantwoordelijkheid van de VRT om daar zeer omzichtig mee om te gaan, daar dit erg gevoelig ligt en daar ze via de dotatie van de gemeenschap een zeer belangrijke inkomstenbron krijgt.

Tot slot wil ik wijzen op de extra taak die de VRT heeft. Ik begrijp dat de VRT vooral belang hecht aan de eigen performantie en de eigen doelstellingen. Een openbare omroep heeft echter ook een taak ten opzichte van anderen. Ik wijs op de belangrijke taak die ze heeft in de filmsector. Dit levert haar niet onmiddellijk iets op, maar op termijn wel, daar ben ik van overtuigd. Vandaar ons pleidooi voor een verplichting tot co-productie ter waarde van een bepaald bedrag. Een som van 100 miljoen frank ter ondersteuning van onafhankelijke producties lijkt ons zeer redelijk.

Dit is een zeer uitgebreid debat. Ik ben blij dat we dit even kunnen voeren in de commissie, naar aanleiding van deze vraag. Ik besef dat het parlement op zich geen stem heeft in het kapittel. Het afsluiten van de beheersovereenkomst behoort immers tot de verantwoordelijkheid van de minister. Toch is het belangrijk dat dit parlement zich een mening vormt en die visie duidelijk verwoordt.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, ik kan me grotendeels aansluiten bij het betoog van de heer Vermeulen. Met de uiteenzetting van de heer Decaluwe ben ik het grotendeels eens wat de feiten betreft. De analyse wil ik straks van de minister horen. Wat is er nu precies aan de hand ?

We waren het erover eens dat het openbreken van de beheersovereenkomst met de VRT een goede zaak zou zijn. De VRT heeft in deze periode een hele evolutie ten goede doorgemaakt. Als men dit openbreekt, dan komen de performantiemaatstaven uiteraard opnieuw ter sprake. Er zijn de kijkcijfernormen, maar dan zullen we nog meer over kwaliteit spreken. Mijn verbazing was dan ook groot toen ik deze ochtend De Standaard las, in het licht van alle verhalen die er voorbije weken de ronde hebben gedaan. Van de minister wil ik graag weten of het verhaal van De Standaard klopt. Al-

leszins bevat dit artikel zeer gedetailleerde gegevens over het voorstel aan de VRT. De voorstellen zien er compleet anders uit dan enkele maanden geleden. Op deze wijze dwingt men de VRT in een erg lastig parket. In het artikel wordt gesteld dat de groei van de dotatie zou wegvallen. Men is daar niet helemaal zeker van. Ik heb er geen probleem mee dat er wordt gesproken over die groei, dat men spreekt over het vaste groeipercentage van de dotatie. Zoals men de zaken in dit artikel voorstelt, zal de dotatie op lange termijn alleszins fel dalen.

Wat moet ik nu uit dit artikel in De Standaard afleiden ? Hoe zit het nu met de herziening van de nieuwe beheersovereenkomst ? Het artikel wekt de indruk dat de contacten die er met de VMM zijn geweest – en waar ik helemaal niets tegen heb, vermits het om een commerciële vennootschap gaat die nu eenmaal voor eigen winkel moet werken – geresulteerd hebben in wat hier te lezen valt. Kunt u de voorstellen wat meer toelichten ? Wanneer zal die beheersovereenkomst een feit zijn ?

De voorzitter : Deze commissie moet wel degelijk een rol spelen in de beheersovereenkomst. Als die gesloten is, zullen we de nodige afspraken moeten maken met de minister om daar een gesprek over te voeren.

De heer Carl Decaluwe : Er zijn een aantal resoluties goedgekeurd. Het is de bedoeling dat de beheersovereenkomst aan het parlement wordt voorgelegd. De minister is vrij om de opmerkingen al dan niet ter harte te nemen.

De voorzitter : We zullen daar inderdaad afspraken rond maken.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwé, als inleiding wil ik zeggen dat ik uw taalgebruik, uw beschuldigingen en uw insinuaties voor uw rekening laat en dat deze meer zeggen over uzelf en over uw visie op een aantal mensen in dit dossier dan over mij.

Wat het artikel in De Standaard betreft dat deze commotie heeft veroorzaakt, kan ik u zeggen dat de er in vervatte basisinformatie fout is. In reactie op de laatste zin op de voorpagina – ‘Van Mechelen noch Bert De Graeve willen reageren zolang het akkoord niet volledig is’ – , kan ik u meedelen dat mevrouw Albers mij tussen zaterdagmiddag en vandaag niet gecontacteerd heeft. Dit zegt meer over de journalistiek en de inhoud van het artikel dan over het debat dat aan de gang is.

Van Mechelen

Wat de contacten met partijen betreft, hoef ik u niet te verduidelijken dat het een traditie is dat zowel de top van de VRT als de top van de VMM geregeld contacten hebben met alle partijen, dus ook met de mijne. Ook toen ik nog in de oppositie zat, heb ik diverse malen vergaderd met de gedelegeerde bestuurder en met de voorzitter van de raad van bestuur. Het is dus niets nieuws in het Vlaams medialandschap dat er regelmatig overleg wordt gepleegd en een stand van zaken wordt gegeven. Dit heeft absoluut niets met Poupehan te maken.

Wat de onderhandelingen met betrekking tot het ontwerp van beheersovereenkomst betreft, zou ik u het volgende communicé willen voorlezen dat de VRT deze middag heeft verspreid: 'Top VRT in paniek over vijfjarenplan: de kop van De Standaard klinkt bepaald onheilspellend. Ten onrechte, want van paniek bij de directie is absoluut geen sprake. De gesprekken over een nieuwe beheersovereenkomst gaan trouwens gewoon door. Om de belangen van de VRT niet te schaden, wil gedelegeerd bestuurder Bert De Graeve voorlopig niet reageren, maar binnenkort zal hij dat wel doen. Niet met geruchten en veronderstellingen, maar wel feiten'. Wat dat betreft, zitten we perfect op dezelfde golflengte.

Mijnheer Decaluwé, wat het openbreken van het contract betreft, neem ik aan dat uw geheugen nog fris genoeg is om u mijn antwoord van 14 februari op een vraag van u te herinneren. De hoofdreden om dat contract open te breken, was heel de problematiek van de nieuwe initiatieven van de VRT was, meer bepaald het e-VRT-project waarover dringend een beslissing moest worden genomen. Zoals u weet, heeft de Vlaamse regering op 15 december beslist om afzonderlijk kredieten ter beschikking te stellen voor het e-VRT-project. Dit komt er concreet op neer dat wij voor 2001-2002 177,5 miljoen frank ter beschikking zouden stellen voor het project 'digitaal thuisplatform' en dat we ook voor MPEG-4 en het IWT in een maximumbudget van circa 100 miljoen frank zouden voorzien. Daardoor konden we de druk op de nieuwe beheersovereenkomst wegnemen.

Met betrekking tot die debatten kan ik enkel zeggen dat wij de onderhandelingen voeren. Tot nader order sta ik onder niemand's curatele en is het de minister voor Media die deze gesprekken voert. Dienaangaande heeft vorige week woensdag nog een vergadering plaatsgevonden met de top van de VRT waarbij de pijler 'media en innovatie' aan bod

kwam. Men wou nagaan wat men wil, wat daarvan de meerjarenplanning is, hoeveel een en ander zal kosten, hoe men de projecten 'MPEG-4', 'digitaal thuisplatform', 'ASP' en andere zal invullen en wat daarbij de loon-, werkings-, project- en andere kosten zullen zijn. In die zin zal een afzonderlijk dossier worden ingediend waarbij ook de finaliteit voor de Vlaamse overheid inzake e-VRT, e-government en de hele Vlaamse mediasector nadrukkelijk kan worden aangetoond zodanig dat we het licht op groen kunnen zetten voor dit project. We zullen heel nadrukkelijke enkele evaluatiemomenten inbouwen op basis waarvan we in de loop van de volgende jaren een 'go' of een 'not go' kunnen proclameren. Wat dat betreft, lopen de gesprekken normaal door en verwachten we vanwege de VRT zelfs nog enkele initiatieven om dit debat te kunnen beëindigen.

Wat de mediabegroting betreft, wil ik nadrukkelijk stellen dat voor de begroting 2001 geen kredieten worden bijgevraagd door de VRT. Deze worden dan ook niet besproken op de begrotingscontrole 2001.

Wel is de VRT vragende partij om zo snel mogelijk, dus niet in september of oktober maar nog voor het zomerreces, te weten wat de budgetten zijn voor de volgende jaren. Dat moet toelaten voor de zomer een aantal initiatieven te nemen op het vlak van programmatie, en te bepalen welke langlopende initiatieven en projecten mogelijk zijn. Daarom vraagt de VRT om de debatten niet te beginnen na de zomer, maar er mee klaar te zijn voor de zomer, zodat de financiële enveloppe en de afspraken bekend zijn.

In tegenstelling tot mijn voorganger, heb ik steeds gezegd dat ik bereid ben om het ontwerp van beheersovereenkomst in het parlement te bespreken, alvorens het te ratificeren. Het decreet bepaalt in artikel 17, paragraaf 3 dat elke beheersovereenkomst en elke wijziging en verlenging van een beheersovereenkomst, onmiddellijk aan het Vlaams Parlement moeten worden meegedeeld. Zelf heb ik steeds gezegd dat ik dit document ter bespreking zou voorleggen, zodat we het met kennis van zaken kunnen onderschrijven.

Op die manier houden we natuurlijk het begrotingsdebat voor 2002 op het moment van de bespreking van de beheersovereenkomst. We komen daarmee tegemoet aan de geest en de filosofie van de opmerkingen van het Rekenhof bij het evaluatierapport over de audits van de VOI's. Ook het Rekenhof zegt daarover dat er een voorafgaande

Van Mechelen

toelichting in het parlement moet zijn, en geen controle post factum.

De heer Vermeulen had het over het verzanden in een concurrentiedebat. Persgroepen en mediabedrijven opereren inderdaad op grond van een commerciële logica. Dat is evident. Na tien jaar debat over een slagkrachtige openbare omroep, hebben we er nu gelukkig een. Van bij mijn aantreden heb ik geprobeerd het debat te verschuiven naar de vraag hoe we ervoor kunnen zorgen dat we de volgende vijf jaar kunnen blijven beschikken over een kwaliteitsvolle openbare omroep.

Men kan die twee dingen los van elkaar zien, maar het medialandschap is een geheel. We hebben in Vlaanderen nood aan een kwaliteitsvolle omroep, maar we zijn eveneens vragende partij voor een goede privé-omroep van een ander niveau dan we vandaag in het buitenland zien ontstaan. Cheap television wint steeds meer veld. We zouden de Vlamingen daarmee een slechte dienst bewijzen.

Vandaag bereiken we met de openbare omroep en met de Vlaamse commerciële omroep meer dan 70 percent van de Vlamingen. Dat is uitzonderlijk veel. De minister van Media moet ervoor zorgen dat we daar ook in de toekomst voor kunnen tekenen. We moeten rekening houden met evenwichten, al is het voor mij geen uitgangspunt, maar een bezorgdheid om dit debat tot een goed einde te brengen.

Over de reclame-inkomsten zullen we debatteren zodra de cijfers ter tafel liggen. Over beknotting staat in het Vlaams regeerakkoord dat de VRT niet opnieuw moet evolueren naar een gescheiden financiering. Dat debat is voorbij, en de gemengde financiering wordt over de partijgrenzen heen aanvaard. We pleiten dan wel voor een gemengde financiering naar Scandinavisch model, waarbij de dotatie het omvangrijkste deel is van de inkomsten van de openbare omroep, en reclamemiddelen additioneel zijn en ruimte bieden om iets extra's te doen.

Daarnaast is het nodig dat we, in tegenstelling tot de vorige beheersovereenkomst waarin sprake was van inkomsten uit reclame ten bedrage van 967 miljoen frank, niet alleen een ondergrens aangeven, maar ook een bovengrens. Zo geven we een duidelijk signaal. De openbare omroep heeft daar bij mijn weten trouwens geen probleem mee.

Inzake reclaimedruk zijn verschillende scenario's in onderzoek. Woensdag heb ik nog enkele cijfers ontvangen. We zullen keuzes moeten maken, die ik hier politiek zal vertalen en toelichten. Die keuzes zijn deels ook ingegeven door de analyse uit het eerste onderzoek van Podium Perception Media, dat eigenlijk gebaseerd was op de verklaring van de openbare omroep dat het wegnemen van een frank reclame-inkomsten met twee frank gecompenseerd moet worden. We hebben laten onderzoeken waar eventuele middelen naartoe zouden gaan, indien we een rem zouden zetten op reclame-inkomsten of er normen voor zouden opstellen.

Over het artikel in Knack wil ik alleen kwijt dat de heer Dewael niet mijn boeman is, maar de minister van Financiën en Begroting van de Vlaamse regering. De administraties moeten binnenkort hun begrotingsfiches bij de minister indienen. Inzake budgettaire middelen ben ik de minister van Financiën en Begroting rekenschap verschuldigd. We werken tot op vandaag in perfecte symbiose aan dit dossier.

Er zullen natuurlijk keuzes gemaakt moeten worden. We zullen die keuzes hier toelichten op het moment dat het voorstel klaar is, en u zult er versted van staan hoe dicht ze wel bij uw verzuchtingen zullen aanleunen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u hebt uitvoerig gepraat, maar u hebt niets gezegd. (*Rumoer en opmerkingen van de heer Marino Keulen*)

Mijnheer Keulen, u moet het woord vragen. (*Gelach, rumoer*)

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, ik zal de vergadering wel leiden.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, indien u het Reglement had toegepast, had u de heer Vermeulen geen kwartier laten praten.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, we hebben de gewoonte de debatten op een correcte en redelijke manier te voeren. We snauwen elkaar niet af. U speelt het spel politiek. De anderen mogen daarop reageren.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik heb niemand onderbroken. Ik word onderbroken.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik excuseer me dat ik de heer Decaluwe boos heb gemaakt. (*Gelach*)

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik blijf erbij dat u veel hebt gepraat maar in feite niet hebt geantwoord op de vragen. De heer Vandebossche had het ook over die 4 procent. Wat is daar nu van aan ? Dat is cruciaal. U hebt gezegd dat de basisinformatie in het artikel niet juist is. Wat is niet juist en wat is wel juist ?

De collega's van de meerderheid zeggen dat dit klopt. Het staat echter haaks op de zaken die ik verneem en lees. Ik stel dit enkel vast.

Klopt het dat u vrijdag in de regering een akkoord zult bereiken ? Of is dat ook niet juist ? Ik kan me niet inbeelden dat een kwaliteitskrant een hoofdartikel wijdt aan iets dat helemaal niet zou kloppen. Ik vind het essentieel om te weten wat er nu juist is en wat niet. Ik wil weten wat er op een aantal vergaderingen is gebeurd. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat een aantal bijeenkomsten gewoon bedoeld zijn om u in de tang te nemen en een aantal zaken te laten doen waar u het in essentie niet mee eens bent.

Uiteraard zegt u dat alles koek en ei is tussen de minister-president en u. Ik begrijp dan echter niet goed dat de minister-president zich bijzonder actief toont als het over media gaat. Hij doet allerhande uitspraken en voorstellen. De woordvoerder van uw kabinet valt daarna volkomen uit de lucht. Blijkbaar is hij niet op de hoogte.

Mijnheer de minister, ik wil u niet kwetsen. Ik stel enkel vast dat u onder curatele staat. Ik heb u ook gezegd wat dit betekent. In uw antwoord hebt u er me niet van kunnen overtuigen dat u momenteel de leiding neemt inzake dit dossier. U wordt geleid.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag gesteld aan de minister. Hij heeft er heel duidelijk op geantwoord dat wat in De Standaard staat, niet klopt. Dat is wat ik wilde horen. De heer Decaluwe deelt blijkbaar graag titels uit. Ik kan dat ook. Ik zou hem willen aanstellen als 'ordehandhaver van de commissie'. (*Gelach*)

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, we kennen ondertussen het soort spelletjes dat de heer Decaluwe speelt. Aan deze beheersovereenkomst is aan beide kanten hard gesleuteld. We zullen een goed resultaat bereiken. We zullen trachten rekening te houden met de terechte bezorgdheid ten aanzien van de filmsector.

Er is deze week geen normale ministerraad. We hebben afgesproken dat de beheersovereenkomst op vrijdag 11 mei wordt geagendeerd op de ministerraad en dat er dan ook een definitieve beslissing wordt genomen. Ik sluit niet uit dat we, indien mogelijk, hierover vooraf enige communicatie zullen geven om een aantal indianenverhalen definitief uit de wereld te helpen.

Het stoort me mateloos dat een krant in de koptitel informatie geeft die op niets is gebaseerd. Er is geen paniek. Er wordt ernstig overleg gepleegd. De basisinformatie over de 4 procent is manifest verkeerd. Ik distantieer me van die informatie.

Mijnheer Decaluwe, indien u me vraagt wat er nu wel juist is, dan zou ik de beheersovereenkomst op tafel moeten leggen. Ik moet ze echter eerst aan de Vlaamse regering voorleggen. Daarna zullen we daarover een debat kunnen voeren.

De heer Carl Decaluwe : Toen de heer Van Rompuy bevoegd was over dit dossier, hebben we hierover eerst een bespreking gevoerd in de commissie voor Media. We kunnen dat niet zeggen over andere akkoorden zoals het akkoord dat werd afgesloten met De Lijn. Minister Stevaert heeft ons daartoe nooit de kans gegeven. Dit was de eerste beheersovereenkomst die we in het Vlaams Parlement ooit hebben besproken. Het gevolg daarvan was dat het parlement een resolutie heeft goedgekeurd waardoor alle beheersovereenkomsten in de toekomst in de betrokken commissie moeten worden besproken vooraleer ze worden ondertekend.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp minister Van Mechelen niet. Vroeger zei men dat door de beheersovereenkomst een cheque van 8 miljard frank aan de Vlaamse regering en aan de VRT werd gegeven zonder dat enige controle mogelijk was. Men heeft een hele discussie gevoerd of een overeenkomst nu al dan niet eerst door het parlement moet worden bekrachtigd. De heren Geysels en Denys waren daarbij betrokken. Men heeft toen beslist dat overeenkomsten eerst ter bespreking aan het parlement moes-

Van Rompuy

ten worden voorgelegd vooraleer de regering een beslissing kon nemen. Nu zeggen dat men de overeenkomst nooit heeft voorgelegd, klopt niet. Bij de vorige overeenkomst hebben we daar anders over beslist. De regering moet natuurlijk haar verantwoordelijkheid nemen. Dat was ook mijn stelling. Een beheersovereenkomst wordt niet gesloten tussen het parlement en de openbare instelling, maar tussen de regering en de VOI. Het parlement krijgt wel inzage vooraleer men tot een definitieve ondertekening overgaat. Jaarlijks moet er bovendien een rapportage volgen van de uitvoering van die overeenkomst. Mijnheer de voorzitter, dat is hier duidelijk afgesproken, en dat is heel de filosofie waarbinnen de jongste jaren over het VRT-decreet is gesproken. Ik betreur dat de minister die mee aan de basis van heel die discussie lag, hier komt vertellen dat het parlement daar in het verleden nooit over is geïnformeerd. De regering heeft het laatste woord, maar de controle- en informatie-functie van het parlement zijn altijd gevrijwaard.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Het debat ging over het feit dat in artikel 17 paragraaf 3 staat dat het moet worden meegedeeld aan het parlement, en hier is bij mijn aantreden onmiddellijk de politieke afspraak gemaakt dat we hierover een debat zouden hebben. U weet dat we vorige keer een debat hebben gevraagd, daarna kwam de ratificatie. We kunnen nu tot een parlementair debat overgaan, en vervolgens beslissen of de beheersovereenkomst al dan niet zal worden geratificeerd.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, ik vind het intellectueel niet eerlijk. Meedelen aan het parlement betekent dat het parlement de vrijheid heeft te debatteren over wat er is gebeurd. Insinueren dat er vorige keer geen debat was, is niet correct.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.29 uur.*
